

عنوان مقاله:

بومی سازی تاخیری در مدیریت منابع انسانی بارویکرد پتانسیل فرهنگی سرمایه ی اجتماعی و نظام مشارکتی

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی مدیریت، نوآوری و تولید ملی (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

کاوه فرهادی - دانشگاه پیام نور

محمدحسن عزیزی - دانشگاه علامه طباطبائی

خلاصه مقاله:

این مقاله در پی آن است که لزوم منطقی موضوع بومی سازی مدیریت منابع انسانی را مطرح سازد و دلایل فلسفی و تاریخی برای نگاه به آن را در حد توان برای ایران و کشورهای در حال توسعه مورد توجه قرار داده همچنین رویکرد پتانسیل فرهنگی سرمایه اجتماعی و نظام مشارکتی در مدیریت را با توجه به نظام فرهنگی اسلامی ایرانی بررسی نماید طرح این مساله به این سبب است که دانش مدیریت در هر سرزمینی برخلاف تصور غالب کلاسیک فارغ از فرضیات زمینه ای و سنخهای ناخودآگاه قومی نبوده است و به عبارت دیگر علوم اجتماعی منهای فرهنگ زمینه وجود ندارد از سوی دیگر بیش از پیش رقابت در سازمان های مختلف آن هم با ادبیات رایج در امریکای شمالی در جهان از اهمیت قابل توجهی برخوردار می شوند و خلا نظری بومی سازی این حوزه نیز از سوی دیگر خود را آشکار می نماید ما در اینجا با استفاده از یافته های جدید انسان شناسی در جهان و به ویژه در ایران که غالب این تئوری ها در تجربیات میدانی مردم شناسان ایرانی به اثبات رسیده است.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/189820>

